

ฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง

ข่าวดี มธ 3:13-17

¹³เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จมาจากแคว้นกาลิลีถึงแม่น้ำจอร์แดน เพื่อรับพิธีล้างจาก ยอห์น ¹⁴ยอห์นพยายามชักชวนพระองค์ให้เปลี่ยนพระทัย เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าควรจะได้รับพิธีล้างจากท่าน แต่ท่านกลับมาพบข้าพเจ้า” ¹⁵พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “เวลานี้ ปล่อยให้เป็นอย่างนี้ก่อน เพราะเราควรจะทำทุกอย่างตามพระประสงค์ของพระเจ้า” ยอห์นจึงยอมทำตาม ¹⁶เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างแล้ว เสด็จขึ้นจากน้ำ ทันใดนั้นท้องฟ้าเปิดออก พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพระจิตของพระเจ้าเสด็จลงมา เหนือพระองค์ดุจนกพิราบ ¹⁷และมีเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า “ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา”

พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงแม่น้ำจอร์แดนเพื่อรับพิธีล้างจากยอห์น แต่ยอห์นพยายามชักชวนพระองค์ให้เปลี่ยนพระทัยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าควรจะได้รับพิธีล้างจากท่าน แต่ท่านกลับมาพบข้าพเจ้า” (มธ 3:13-14)

นั่นเป็นเพราะยอห์นตระหนักดีว่า เป็นท่านเองที่ต้องการสิ่งที่พระเยซูเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้นสามารถประทานให้ได้ ไม่ใช่ให้พระองค์มารับพิธีล้างจากท่าน

ยอห์นทำพิธีล้างควบคู่ไปกับการเรียกร้องประชาชนให้สำนึกผิด กลับใจ และรับการอภัยจากพระเจ้า ท่านเทศน์สอนว่า “จงกลับใจเถิด อาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว” (มธ 3:2)

แต่พระเยซูเจ้าไม่มีบาป พระองค์จึงไม่จำเป็นต้องกลับใจหรือรับพิธีล้างจากยอห์น ถ้าเช่นนั้น **พระองค์เสด็จมารับพิธีล้างทำไม ?!**

มีผู้ให้เหตุผลไว้ตั้งแต่เริ่มแรกพระศาสนจักรว่า เป็นเพราะพระองค์ทนรับเร้าจากพระมารดาและญาติพี่น้องไม่ได้ ดังปรากฏใน “พระวรสารโดยชาวฮีบรู” ซึ่งเป็นหนังสืออัครธรรม (Apocrypha) เล่มหนึ่งว่า “ดูเถิด มารดาและญาติพี่น้องขององค์พระผู้เป็นเจ้าทูลพระองค์ว่า ‘ยอห์นทำพิธีล้างเพื่อยกบาป ให้เราไปรับพิธีล้างจากท่านกันเถิด’ แต่พระองค์ตรัสว่า ‘ข้าพเจ้าทำบาปประการใดหรือจึงต้องไปรับพิธีล้างจากยอห์น เว้นแต่ว่าสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังพูดอยู่นี้เป็นความโง่เขลา’”

แต่พระองค์เสด็จมารับพิธีล้างจากยอห์นเพราะทนรับเร้าไม่ได้จริง ๆ หรือว่าพระองค์ทรงมีเหตุผลอื่น ?!

อย่าลืมนะว่า ตลอด 30 ปีที่ทรงทำงานเป็นช่างไม้หารายได้เลี้ยงดูพระมารดาและญาติพี่น้องที่เมืองนาซาเร็ธ พระองค์ทรงทราบดีว่าโลกกำลังรอคอยพระองค์ และจิตสำนึกถึงภารกิจที่รอพระองค์อยู่เบื้องหน้าวันนั้นมีแต่จะเพิ่มพูนขึ้น อย่างไรก็ตามสิ่งเดียวที่ทำให้พระองค์จำต้อง

“รอดคอย” ด้วยใจจดจ่อก็คือ “เวลา” ด้วยทรงตระหนักดีว่าความสำเร็จหรือล้มเหลวของภารกิจอันยิ่งใหญ่เช่นนี้ย่อมต้องขึ้นอยู่กับจังหวะเวลาเป็นสำคัญ !

เมื่อยอห์นปรากฏตัวเทศน์สอนและทำพิธีล้างที่แม่น้ำจอร์แดน พระองค์ทรงมั่นพระทัยทันทีว่า “เวลา” เริ่มต้นภารกิจมาถึงแล้ว !

เหตุผลของพระองค์คือ ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนาน ชาวยิวถือว่าตนเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรและเป็นลูกหลานของอับราฮัม จึงมีส่วนในมรดกแห่งความรอดอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องรับ “พิธีล้าง” แต่อย่างใด มีแต่คนต่างศาสนาที่แปดเปื้อนด้วยมลทินบาปเท่านั้นที่จำเป็นต้องรับ “พิธีล้าง” ก่อนหันมานับถือศาสนายิว

นี่เป็นครั้งแรกที่ชนชาติยิวสำนึกตนว่าเป็นคนบาป และต้องการกลับใจมาหาพระเจ้า !

ผู้คนจำนวนมากฟังยอห์นและรับพิธีล้างจากท่าน (มธ 3:5-6) เป็นความเคลื่อนไหวแห่งการสำนึกผิดและแสวงหาพระเจ้าอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

สำหรับพระเยซูเจ้า นี่คือเครื่องหมายชัดเจนจากพระเจ้าว่า **“เวลาสำหรับภารกิจอันยิ่งใหญ่มาถึงแล้ว”**

พระองค์จึงเสด็จมารับพิธีล้างจากยอห์น **เพื่อร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับประชากรในการแสวงหาพระเจ้าและมุ่งหน้าไปสู่พระองค์ !!**

วันที่ที่พระเยซูเจ้ารับพิธีล้างและเสด็จขึ้นจากน้ำ ท้องฟ้าเปิดออก พระจิตของพระเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ดุจนกพิราบ และมีเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า **“ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา”** (มธ 3:16-17)

เสียงจากสวรรค์นี้ไม่เพียงยืนยันว่าพระองค์ทรงตัดสินพระทัยถูกต้องแล้วที่จะเริ่มภารกิจ แต่ยังบ่งบอกถึงหนทางชีวิตในอนาคตอันใกล้ของพระองค์อีกด้วย

เสียงท่อนแรกคือ **“ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา”** มาจากเพลงสดุดีบทที่ 2 ซึ่งกล่าวว่า **“ข้าพเจ้าจะประกาศพระราชกฤษฎีกาของพระยาห์เวห์ พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า ‘ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราให้กำเนิดท่านแล้ว’”** (สดด 2:7)

ชาวยิวรู้ดีว่าเพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ผู้ทรงอำนาจของพระเจ้าที่จะเสด็จมา

ความหมายของข้อนี้คือ พระเจ้าทรงเจิมตั้งกษัตริย์ผู้เป็นพระเมสสิยาห์ เพื่อประกาศพระราชกฤษฎีกาของพระองค์ และพระเมสสิยาห์ผู้นี้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วย

เท่ากับเสียงจากสวรรค์ต้องการยืนยันว่าพระเยซูเจ้านอกจากจะทรงเป็น **“กษัตริย์”** แล้ว ยังทรงเป็น **“พระเมสสิยาห์”** และ **“พระบุตรของพระเจ้า”** อีกด้วย !

เสียงอีกท่อนหนึ่งคือ **“เป็นที่โปรดปรานของเรา”** มาจากคำทำนายของประกาศกอิสยาห์ที่ว่า **“นี่คือผู้รับใช้ของเรา ซึ่งเราเชิดชู เราเลือกเขาเพราะเราพอใจเขา”** (อสย 42:1)

ผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัยก็คือ **“ผู้รับใช้ที่ต้องทนทุกข์”** (Suffering Servant) ซึ่งอิสยาห์อธิบายว่า “ทุกคนดูถูกและเหยียดหยามเขา เขาเป็นคนที่ต้องทนทุกข์และต้องเจ็บปวด... เขาแบกความทุกข์ทรมานของพวกเรา เขาได้รับความเจ็บปวดของพวกเราไว้.....เขาถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของพวกเรา ถูกขยี้เพราะความผิดของเรา การลงโทษที่น่าสยดสยองมาให้เรากลับตกลูกอยู่กับเขา.....เขายอมรับทุกข์ทรมานและความอับยศ เขามีได้ประกาศเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า เหมือนแกะที่ไม่ร้องต่อหน้าคนตัดขน.....เขายอมตาย ยอมให้ทุกคนคิดว่าเป็นผู้ล่วงละเมิด แต่ที่จริง เขาแบกบาปของคนทั้งปวง และวอนขอแทนบรรดาผู้ล่วงละเมิด” (อิสยาห์ 53)

แสดงว่านับจากวินาทีแรกที่พระเยซูเจ้าทรงเริ่มภารกิจ พระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นความทุกข์ทรมานบนไม้กางเขนรออยู่เบื้องหน้าแล้ว

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างจากยอห์นซึ่งเราร่วมใจกันฉลองในวันนี้ พระองค์ทรงรับการยืนยันจากพระเจ้าว่าเวลาเริ่มต้นภารกิจมาถึงแล้ว และพระองค์คือผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งให้เป็นกษัตริย์และพระเมสสิยาห์

เพียงแต่ว่าบัลลังก์ของพระองค์คือ **“ไม้กางเขน”** และพระองค์จะทรงพิชิตชัยชนะ ไม่ใช่ด้วยอาวุธ แต่ด้วย **“ความรัก”** !!

สำหรับพระเยซูเจ้า วันฉลองนี้บ่งบอกว่า **“เวลา”** แห่งภารกิจของพระองค์มาถึงแล้ว...

สำหรับเรา วันนี้คือเครื่องเตือนใจว่า ถึง **“เวลา”** หรือยังที่เราจะสำนึกผิดและหันกลับมาหาพระองค์ !?!